

KUNINGAS AGRIPPA TUTKII PAAVALIN TAPAUSTA

1. Kertomuksen taustatietoja

- a) Kertomuksen tapahtumapaikka
Ollaan yhä Kesareassa
- b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin
Jatkoa edelliseen
- c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt
Kuningas Agrippa ja hänen sisarensa Bernike
Maaherra Festus
- d) Vieraat termit

2. Itse kertomus Raamatusta rinnakkaispaikkoineen

Apt. 25: 23 – 27, 26. luku

Seuraavana päivänä Agrippa ja Bernike tulivat suurella komeudella ja menivät oikeussaliin päällikköjen ja kaupungin ylhäisten miesten kanssa; ja Paavali tuotiin (maaherra) Festuksen käskystä sinne. Festus sanoi: "Kuningas Agrippa ja kaikki muut, jotka meidän kanssamme olette läsnä, tässä näette sen miehen, jonka tähden koko juutalaisten joukko sekä Jerusalemissa että täällä on ahdistanut minua huutaen, ettei hänen pidä enää saaman elää. Minä kuitenkin huomasin, ettei hän ole tehnyt mitään, mikä ansaitsisi kuoleman; mutta kun hän itse vetosi majesteettiin, niin minä päätin lähettää hänet sinne. Mitään varmaa minulla ei kuitenkaan ole, mitä hänestä herralleni kirjoittaisin. Sen vuoksi tuotin hänet teidän eteenne ja varsinkin sinun eteesi, kuningas Agrippa, että minulla tutkinnon tapahduttua olisi, mitä kirjoittaa. Sillä mielettömältä näyttää minusta lähettää vanki, antamatta samalla tietää häntä vastaan tehtyjä syytöksiä."

Niin Agrippa sanoi Paavalille: "Sinun on lupa puhua puolestasi." Silloin Paavali ojensi kätensä ja lausui puolustukseksen:

Paavalin puhe kuningas Agrippalle

"Pidän itseäni onnellisena, kuningas Agrippa, kun sinun edessäsi tänä päivänä saan puolustautua kaikesta siitä, mistä juutalaiset minua syyttävät, olletikin, koska sinä tarkkaan tunnet kaikki juutalaisten tavat ja riitakysymykset. Sen tähden pyydän sinua kärsivällisesti minua kuulemaan.

Kaikki juutalaiset tuntevat minun elämäni nuoruudestani asti, koska alusta alkaen olen elänyt kansani keskuudessa ja Jerusalemissa. He tuntevat minut jo entuudestaan, jos tahtovat sen todistaa, että minä meidän uskontomme ankarimman lahkoon mukaan olen elänyt fariseuksena. Nyt minä seison oikeuden edessä sen tähden, että panen toivoni siihen lupaukseen, jonka Jumala on meidän isillemme antanut ja jonka meidän kaksitoista sukukuntaamme, yötä ja päivää herkeämättä palvellen Jumalaa, toivovat heille toteutuvan; tämän toivon tähden, kuningas, juutalaiset minua syyttävät.

Miksi on teistä uskomatonta, että Jumala herättää kuolleet? Luulin minäkin, että minun tuli paljon taistella Jeesuksen, Nasaretilaisen, nimeä vastaan, ja niin minä teinkin Jerusalemissa. Paljon pyhiä minä suljin vankiloihin, saatuani ylipapeilta siihen valtuuden, ja kun heitä tapettiin, annoin minä ääneni sen puolesta. Ja kaikkialla synagoogissa minä usein koetin rankaisemalla pakottaa

heitä herjaamaan Jeesusta, ja menin niin pitkälle vimmassani heitä vastaan, että vainosin heitä aina ulkomaan kaupunkeihin saakka.

Kun näissä asioissa matkustin Damaskoon ylipappien valtuudella ja suostumuksella, näin minä, oi kuningas, tiellä keskellä päivää taivaasta valon, auringon paistetta kirikkaamman, leimahtavan minun ja matkatoverieni ympärillä, ja me kaaduin kaikki maahan, ja minä kuulin äänen sanovan minulle hepreankielellä: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua? Työläs on sinun potkia tutkainta vastaan.' Niin minä sanoin: 'Kuka olet, herra?' Herra sanoi: 'Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. Mutta nouse ja seiso jaloillasi; sillä sitä varten minä olen sinulle ilmestynyt, että asettaisin sinut palvelijakseni ja sen todistajaksi, mitä varten sinä olet minut nähnyt, niin myös sen, mitä varten minä sinulle vastedes ilmestyn. Minä pelastan sinut sekä oman kansasi että pakanain käsistä, joitten luo minä sinut lähetän avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan luo ja saisivat uskomalla minuun synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa.'

Sen tähden, kuningas Agrippa, minä en voinut olla tottelematta taivaallista näkyä, vaan saarnasin ensin sekä Damaskon että Jerusalemin asukkaille, ja sitten koko Juudean maalle ja pakanoille parannusta ja kääntymystä Jumalan puoleen, ja että he tekisivät parannuksen soveliaita tekoja. Tämän tähden juutalaiset ottivat minut kiinni pyhäkössä ja yrittivät surmata minut. Mutta Jumalan avulla, jota olen saanut tähän päivään asti, minä seison ja todistan sekä pienille että suurille, enkä puhu mitään muuta, kuin minkä profeetat ja Mooses ovat sanoneet tulevan tapahtumaan, että nimittäin Kristuksen piti kärsimän ja kuolleitten ylösnousemuksen esikoisena julistaman valkeutta sekä tälle kansalle että pakanoille."

Festus nimittää Paavalia hulluksi

Mutta kun hän näin puolustautui, sanoi Festus suurella äänellä: "Sinä olet hullu, Paavali, suuri oppi hulluttaa sinut." Mutta Paavali sanoi: "En ole hullu, korkea-arvoinen Festus, vaan puhun totuuden ja toimen sanoja. Kuningas kyllä nämä tietää, jonka tähden minä puhunkin hänelle rohkeasti. Sillä minä en usko minkään näistä asioista olevan häneltä salassa; eiväthän nämä ole missään syrjäsopeissa tapahtuneet. Uskotko, kuningas Agrippa, profeettoja? Minä tiedän, että uskot."

Niin Agrippa sanoi Paavalille: "Vähälläpä luulet taivuttavasi minut kristityksi." Mutta Paavali sanoi: "Toivoisin Jumalalta, että, olipa vähällä tai

paljolla, et ainoastaan sinä, vaan myös kaikki te, jotka minua tänään kuulette, tulisitte semmoisiksi, kuin minä olen, näitä kahleita lukuun ottamatta."

Paavalista ei löydetä mitään syytä

Niin kuningas nousi ja maaherra ja Bernike sekä ne, jotka istuivat heidän kanssansa. Mennessään he puhuivat keskenänsä sanoen: "Tämä mies ei ole tehnyt mitään, mikä ansaitsisi kuoleman tai kahleet." Agrippa sanoi Festukselle: "Tämän miehen olisi voinut päästää irti, jos hän ei olisi vedonnut keisariin."

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Jeesus oli sanonut: "Mutta minä sanon teille: jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, myös Ihmisen Poika tunnustaa Jumalan enkelien edessä. Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, se kielletään Jumalan enkelien edessä.... Mutta kun he vievät teitä synagoogain ja hallitusten ja esivaltojen eteen, älkää huolehtiko siitä, miten tai mitä vastaisitte puolestanne tahi mitä sanoisitte; sillä Pyhä Henki opettaa teille sillä hetkellä, mitä teidän on sanottava." Luuk. 12:8–12.

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

Paavali kirjoitti korinttolaisille

"Minun (Paavalin) puheeni ja saarnani ei ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista, ettei teidän uskonne perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan voimaan. Kuitenkin me puhumme viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän maailman viisautta emmekä tämän maailman valtiasten, jotka kukistuvat, vaan me puhumme salattua Jumalan viisautta, sitä kätkeyttä, jonka Jumala on edeltä määrännyt ennen maailmanaikojamme meidän kirkkaudeksemme, sitä, jota ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut - sillä jos he olisivat sen tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet - vaan, niin kuin kirjoitettu on: "mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat." ... Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti." 1 Kor. 2:4-9, 14.

5. Opeteltava Raamatun lause

Jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, myös Ihmisen Poika tunnustaa Jumalan enkelien edessä. Luuk. 12:8.

6. Lauluehdotus VK 99 (UVK 418)

Opetuslapset maailmaan lähetti Kristus saarnaamaan.
Nimeensä kansat kastamaan ja omiksensa saattamaan.

Hän lupas Pyhän Henkensä vuodattaa heidän päällensä.
Se että heitä ohjaisi. Totuuden tuntoon johtaisi.

Edessä valtain korkeitten, maailman suureten herrojen,
kun joutuivat he vastaamaan. Hän auttoi heitä neuvoillaan.

Lähetä Sanas saarnaajat. Suo opettajat oikeat.
Sun luokses kansat saattamaan ja seurakuntaas hoitamaan.

Sanat Hemminki Maskulainen (1550-1619), sävel saksalainen

tai SK 266

1. On järjen turha tutkia autuutta sielusi.
»Se on vain suurta hulluutta», Se sanoo varmasti.

2. Mut uskon silmin katsele Jeesusta, ristiään;
Hän autuuden myös sinulle Jo tuotti verellään.

3. Ei järki uskoon tyydy, vaan se töihin takertuu.
Kun uskoa nyt saarnataan, niin järki kiukustuu.

4. Ei järki ota lahjaksi, se hinnan suorittaa:
Mut vaikka työtä tekeekin, ei taivasta se saa.

5. On meillä Herran armossa nyt taivas päällä maan.
Ah, aivan töittä, hinnatta se meille annetaan.

6. On veri Herran Jeesuksen nyt hinta kallehin.
Ja lunnaiks kaikkein syntien se täysin riittääkin.

Sanat Tuntematon, sävel = Vieraalla maalla kaukana. William Trans'ur (1706-1783)

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioitavaa

1.11.2015

